மாணவர் தமிழ் இலக்கணம்

ஐந்தாம் வகுப்பு

அலையட்டு பப்ளிஷிங் கம்பெனி
பிலிப்ஸ் தெரு :: சென்னை-1.

நூன் முகம்

'மாணவர் தமிழ் இலக்கணம்' என்ற பெயர் கொண்ட இலக்கண வரிசையில் இது முதற் புத்தகமாகும். 1957-ஆம் வருடம் அரசியலாரால் வெளி யிடப்பட்ட பாடத் திட்டத்தின்படி இது எழுதப்பட்டதாகும். மொழி வளர்ச் சிக்கு இலக்கணம் இன்றி அமையாதது ஆகும். இலக் கணம் என்ற சொல்லைக் கேட்ட மாத்திரத்தே மாணவர்கள் மருளுகின்றனர். அவ்வாறான நிலையைப் போக்கவே இவ் விலக்கண வரிசை எழுதப்பட்டதாகும். **உதாரணங்களை முன்னர் அறிதலால் இலக்கண விதியை மாணவர்களே அமைக்க முடியும்.** முதலில் தெரிந்ததை அறிவதனால் அது கொண்டு தெரியாததை அவர்கள் உறுதிப்படுத்தலாம். ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் உள்ள பயிற்சியும், பழம் பாடப் பயிற்சியும் மாணவர்கட்கு மிகுந்த பயன் தரும் என்பதே எனது கருத்து.

இதனைக் கண்ணுறும் தமிழாசிரியர்களும், தலைமை யாசிரியர்களும் தங்கள் பள்ளிகளில் இதனைப் பாடமாக வைத்து என்னை இப்பணியில் ஊக்குவிக்குமாறு வேண்டு கின்றேன்.

ஆசிரியர்.

பொருளடக்கம்

பொருள்			பக்கம்
I எழுத்து:-			
1.	இலக்கணம் என்ருல் என்ன?	...	1
2.	இலக்கணத்தின் வகை -5	...	2
3.	ஒலி எழுத்து, வரி எழுத்து	...	3
4.	எழுத்து வகைகள் - 2	...	4
5.	உயிர், மெய் - 2	...	5
6.	குறில், நெடில், சுட்டு, விஞ - 2 சூத்திரம்		6
7.	வலி, மெலி, இடை - 3 சூத்திரம்	...	12
8.	உயிர்மெய், ஆய்தம்	...	14
9.	ர. ற; ல, ள, ழ; ந, ன, ண,-இவற்றின் ஒலி,பொருள் வேறுபாடு.	...	18
II சொல்:-			
1.	சொல்லாவது யாது?	...	24
2.	சொல்லின் வகை - 4.	...	24
3.	அறுவகைப் பெயர்.	...	27
4.	மூவிடம்.	...	29
5.	மூவிடப் பெயர், விஜனகள்.	...	31
III சொற்ருெடர்:-			
1.	சொற்ருெடராவது யாது?	...	36
2.	எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள்.	...	37
3.	நிறுத்தக் குறிகள்.	...	39

தமிழ் இலக்கணம்

ஐந்தாம் வகுப்பு

I. எழுத்து

1. இலக்கணம் என்றால் என்ன ?

மக்கள் தங்களது எண்ணத்தை ஒருவருக்கு ஒருவர் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்களது கருத்தை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தலே மொழியாம்.

இவ்வுலகில் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர் ஆங்கிலம் பேசுகின்றனர். ஆந்திரர் தெலுங்கு பேசுகின்றனர். ஆங்கிலம், தெலுங்கு என்பன மொழிகளாம். அது போலவே நமது மொழியாகிய தமிழும் ஒரு மொழியாம்.

முதன் முதலில் ஒவ்வொரு மொழியும் பேச்சு முறையில் உரு எடுத்தது. பின் அவ்வொலி இலக்கியங்களாக அமைந்தன. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மொழியிலும் பல இலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. வசனமும் பாட்டுமே இலக்கியங்களாம்.

எள்ளில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுகின்றது. எண்ணெய் எள்ளினது சத்தேயாகும். அது போல இலக்கியத்தில்இருந்து இலக்கணம் எடுக்கப்பட்டது. இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்தின் சத்தே ஆகும்.

தன் மொழியில் தேர்ச்சி அடைய ஒவ்வொருவரும் விரும்ப வேண்டும். தன் மொழியைப் பிழையில்லாமல் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். அவ்வாறு பழகினுல் ஒவ்வொருவனும் அவனவனது மொழியில் பெருமை பெறலாம். இதைக் கொடுப்பதே இலக்கணமாம்.

"ஒரு மொழியைப் பிழையில்லாமல் பேசவும் எழுதவும் கற்பிப்பதே இலக்கணமாம்."

2. இலக்கணத்தின் வகை ஐந்து.

ஒருவன் ஒரு வீடுகட்ட விரும்புகின்ருன். அவன் செய்வது யாது? முதன் முதலில் அவன் கல், சுண்ணும்பு, மணல் முதலியவற்றைச் சேகரிக்கின்ருன். அவற்ருல் சுவர் எழுப்புகின்ருன். அச்சுவர்களை மணையலங்கார விதியின்படி வைக்கின்ருன். வீடு கிடைக்கின்றது. அதன்பின் அதை அழகு படுத்துகின்ருன். வீடு கட்டுவதில் ஐந்து காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

அதுபோலவே தமிழ் இலக்கணத்திலும் ஐந்து காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. கல், சுண்ணும்பு முதலியவற்றைப் போன்று எழுத்துக்கள் இருக்கின்

றன. அவற்றால் சுவர் உண்டாவதுபோல எழுத்துக்களால் சொற்கள் அமைகின்றன. சுவர்களை மணியலங்கார விதியின்படி அமைப்பதுபோல சொற்களை யாப்பு நூலில் கூறியபடி வைக்க வேண்டும். வீடு போன்று பொருள் ஏற்படுகின்றது. வீட்டை அழகுபடுத்துவது போல பொருளையும் அழகு பட (அணி பெற) அமைக்க வேண்டும்.

"இலக்கணம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று ஐந்து வகைப்படும்."

3. ஒலி எழுத்து, வரி எழுத்து.

நாம் நமது கருத்தை மற்றையோர்களுக்குச் சொற்களால் தெரிவிக்கின்றோம். தனித்தனிச் சொற்களாலும் அறிவிக்கின்றோம். வா, தீ, பை, போ என்பன போன்ற சொற்கள் தனியே நின்று பொருள் தந்தன. இவ்வாறு எல்லாச் சொற்களும் பொருள் தருவது இல்லை.

"அன்பே சிவம், நான் சென்றேன், நான் நாயைக் கண்டேன்."—இவ்வாறு பல சொற்களால் ஆகிய சொல்தொடரால் ஒரு கருத்து வெளியாகும்.

அன்பே கண்டேன் நான் நாயை சிவம் சென்றேன்—என்ற மேற்கூறிய சொற்களே தனித்து நின்றும் கருத்துத் தோன்றவில்லை. ஆகவே கருத்தை விளக்குவது சொல் தொடரே. அச்சொற்றொடருக்குக் காரணமாய் இருப்பது சொல்.

'அன்பே கடவுள்' — என்ற சொற்ருெடரில் இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் 'அன்பே' என்பது ஒரு சொல். இச்சொல் 'அ+ன்+ப்+ஏ' என்ற நான்கு ஒலிகளால் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வொலிகளே அச்சொல் உண்டாவதற்குக் காரணமாய் இருக்கின்றன. இவையே எழுத்து என்று பெயர் பெறும்.

"சொற்கள் உண்டாவதற்கு முதற் காரணமாய் இருக்கும் ஒலியே எழுத்தாம்"

தும்மல், இருமல், கனைத்தல் முதலியவைகள் ஏற்படும் பொழுது ஒலி ஏற்படுகிறது. அவ்வொலி சொற்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமாய் இல்லை. ஆகவே அவ்வொலி எழுத்தாகாது.

எழுத்துக்கள் முதன் முதலில் ஒலி வடிவிலே இருந்தன. அப்பொழுது ஒருவரின் கருத்தை மற்ருெருவர் நேரிலேயே தெரிந்து கொண்டனர். தூரத்தில் இருப்பவர்கட்குச் செய்தி அறிவிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தது. அப்பொழுது ஒலி வடிவில் உள்ள எழுத்திற்கு வரி வடிவு கொடுத்தனர். இவ்வாறு எழுத்துக்கள் ஒலி வடிவு, வரி வடிவு என்ற இரண்டு உருவத்தைக் கொண்டன. "வாயால் பேசப் பட்டுக் காதால் கேட்கப் படுவது ஒலி எழுத்தாம். கையால் வரி வரியாக எழுதப் பட்டுக் கண்ணுல் பார்க்கப்படுவது வரி எழுத்தாம்."

4. எழுத்து வகைகள் இரண்டு.

நாம் கடைக்குப் போனுல் பல பேர்கள் அங்கு வேலை செய்வதைப் பார்க்கிரும். அவர்களுள்

முதலாளி என்று ஒருவர் இருக்கிருர். மற்றையோர்கள் அவரைச் சார்ந்தவர்களே. அதுபோல எழுத்துக்களிலும் முதன்மையான எழுத்துக்கள் உண்டு. அம் முதன்மையான எழுத்துக்களைச் சார்ந்த எழுத்துக்களும் உண்டு. முதன்மையான எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்து என்று பெயர் பெறும். அதைச் சார்ந்த எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்து என்று பெயர் பெறும்.

"எழுத்துக்கள் முதல்எழுத்து என்றும் சார்பு எழுத்து என்றும் இருவகைப் படும்."

5. உயிர், மெய்.

முதலில் முதலில் முதலாளியை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர் உடல் இல்லா விட்டால் அவர் உருவத்தை அங்கு நாம் பார்க்க முடியாது. அவரது உடலை அவ்வாறு இயங்கும்படிச் செய்வது உயிர். ஆகவே முதலாளி என்பவர் உயிரும் உடலும் சேர்ந்தவரே ஆவார். அது போல எழுத்தும் உயிர் எழுத்து என்றும், மெய் யெழுத்து என்றும் இரு வகையாக உள்ளன.

உயிர் எழுத்து:-

உயிர் தானே தனித்து இயங்கும். அது இயங்குவதற்கு வேறு ஒன்றின் உதவியை நாடாது. மேலும் அது உடலையும் இயங்கச் செய்யும். அது போலவே உயிர் எழுத்தும் தான் இயங்குவதற்கு வேறு ஓர் எழுத்தின் உதவியை நாடாது. அது தானே தனித்து இயங்கும். மெய் எழுத்தையும் இயங்கும்படி செய்யும்.

"வேறு ஒன்றின் உதவியை நாடாது, தானே தனித்து இயங்கி, மெய்யெழுத்தையும் இயங்கும்படிச் செய்கிற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ—என்ற பன்னிரண்டு எழுத்துக்களும் உயிர் எழுத்தாம்."

மெய் எழுத்து:-

உடம்பு தனித்து இயங்காது. உயிரின் உதவி பெற்றே இயங்கும். அது போல மெய்யெழுத்தும் தானே தனித்து இயங்காது. அது உயிர் எழுத்தின் உதவி கொண்டே ஒலிக்கும் "தானே தனித்து இயங்காது, தலையில் புள்ளியைக் கொண்டதாய், உயிர் எழுத்தின் உதவியால் உச்சரிக்கக் கூடிய,

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன், என்ற பதினெட்டு எழுத்துக்களும் மெய் எழுத்தாம்."

6. குறில், நெடில், சுட்டு, வினா.

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டையும் உச்சரித்துப்பார். உச்சரிக்கும் பொழுது ஏற்படும் ஒலியின் வேறு பாட்டைக் கவனி. 'அ' என்ற எழுத்திற்கும் 'ஆ' என்ற எழுத்திற்கும் உள்ள வேறு பாட்டைக் கவனி.

குறில்:-

'அ' என்ற எழுத்து குறுகிய ஓசையை உடையதாய் இருக்கிறது. இது போலவே இ, உ,

எ, ஒ, என்ற எழுத்துக்களும் உச்சரிக்கும். இவை களே குற்றெழுத்துக்கள்.

"குறுகிய ஓசையை உடைய அ, இ, உ, எ, ஒ—என்ற ஐந்து எழுத்துக்களும் குற்றெழுத்தாம். இதற்குக் குறில் என்ற வேறு பெயர் உண்டு."

நெடில்:-

'ஆ' என்ற எழுத்து நீண்ட ஓசையை உடையதாய் இருக்கிறது. இது போலவே ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ—என்ற எழுத்துக்களும் உச்சரிக் கும். இவைகளே நெட்டெழுத்துக்கள்.

"நீண்ட ஓசையை உடைய ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ—என்ற ஏழு எழுத்துக்களும் நெட்டெழுத் தாம். இதற்கு நெடில் என்ற வேறு பெயர் உண்டு."

சுட்டு:-

அவன் அங்கு சென்றான்—இதில் 'அகரம்' 'அவன்' 'அங்கு' என்ற இரு சொற்களில் முன் வந்து ஒரு ஆளையும், ஒரு இடத்தையும் சுட்டிக் காட்டிற்று.

இவன் இங்கு இருந்தான்—இதில் 'இகரம்' 'இவன்', 'இங்கு,' என்ற இரு சொற்களில் முன் வந்து ஒரு ஆளையும், ஒரு இடத்தையும் சுட்டிக் காட்டிற்று.

உவன்—இதில் 'உ கரம்' சொல்லின் முதலில் வந்து ஒருவனைச் சுட்டிக் காட்டிற்று.

அ, இ, உ, என்ற மேற் கூறிய மூன்று எழுத்துக்களும் குற்றெழுத்துக்களே. என்றாலும் அவை மூன்றும் சொற்களின் முதலில் வந்து பொருள்களைச் சுட்டிக் காட்டின.

அவன், இவன், உவன் என்றால் அந்த மனிதன், இந்த மனிதன், உந்த மனிதன் என்று பொருள் படும். ஆகவே அ, இ, உ என்ற மூன்றும் அந்த, இந்த, உந்த என்ற பொருள் கொண்டு பொருள்களைச் சுட்டின. இவ்வாறு சுட்டெழுத்துக்கள் பொருள் படும்.

அலை, இலை, உலை என்ற சொற்களில் அ, இ, உ என்ற மூன்றும் சொற்களின் முன் வந்துள்ளன. ஆனால் அவைகள் சுட்டிக் காட்ட வில்லை. அவைகளுக்குப் பொருளும் இல்லை. 'அது' என்ற சொல் தூரத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டியது. 'இது' என்ற சொல் பக்கத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டியது. 'உது' என்ற சொல் நடுவில் உள்ள பொருளைச் சுட்டியது. உப் பக்கம்—என்ற சொல் பின் உள்ள பொருளைச் சுட்டியது. உம்பர்—என்ற சொல் மேலிடப் பொருளைச் சுட்டியது. "அ, இ, உ என்ற மூன்று குற்றெழுத்துக்களும் சொற்களின் முதலில் வந்து, தனித்துப் பொருள் பட்டு, பொருள்களைச் சுட்டிக் காட்டினால் சுட்டெழுத்து என்று பெயர் பெறும்.

அவற்றுள் அகரம் தூரத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டும். இகரம் சமீபத்திலுள்ள பொருளைச்

சுட்டும். உகரம் நடுவில் இருக்கும் பொருளையும், பின்னிருக்கும் பொருளையும், மேலிருக்கும் பொருளையும் சுட்டும்.

"உகரம் உலக வழக்கில் இல்லை: செய்யுள் வழக்கில் உண்டு."

சூத்திரம்:- "அ இ உ முதல் தனிவரில் சுட்டே."

வினா:

எவன் ஓடினான்?—இதில் 'எ' சொல்லுக்கு முதலில் வந்து வினாப்பொருள் தந்தது.

ஏன் பேசினாய்?—இதில் 'ஏ' சொல்லுக்கு முதலில் வந்து வினாப்பொருள் தந்தது.

படித்தது யார்?— இதில் 'யா' சொல்லுக்கு முதலில் வந்து வினாப்பொருள் தந்தது.

பாடியது அவனா?—இதில் 'ஆ' சொல்லுக்கு ஈற்றில் வந்து வினாப் பொருள் தந்தது.

செய்தது அவனே?—இதில் 'ஏ' சொல்லுக்கு ஈற்றில் வந்து வினாப் பொருள் தந்தது.

ஆடினது அவனே?—இதில் 'ஏ' சொல்லுக்கு ஈற்றில் வந்து வினாப் பொருள் தந்தது.

மேற் கூறிய வற்றில், ஆ, எ, ஏ, ஓ என்ற நான்கு உயிர் எழுத்துக்களும் 'யா' என்ற எழுத்

தும், ஆக ஐந்து எழுத்துக்களும் வினுப் பொருளை உணர்த்தின. அவற்றுள் எ, ஏ, யா சொற்களின் முதலில் வந்தன. ஆ, ஏ, ஓ என்ற மூன்றும் சொற்களின் பின்னல் வந்தன.

"ஆ, எ, ஏ, ஓ" என்ற நான்கு உயிர் எழுத்துக்களும் "யா" என்ற எழுத்துமாக ஐந்து எழுத்துக்கள் வினுப் பொருள் தரும் பொழுது வினு வெழுத்துக்கள் என்று பெயர் பெறும். அவற்றுள் எ, ஏ, யா மூன்றும் சொற்களின் முதலும் ஆ, ஏ, ஓ என்ற மூன்றும் சொற்களின் பின்னும் வரும்."

சூத்திரம் "எயா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினுவா கும்மே."

பயிற்சி

(1) இலக்கணம் என்ருல் என்ன?

(2) ஐந்து இலக்கணம் யாவை?

(3) எழுத்திற்கு எத்தனை வடிவம் உண்டு? எவை?

(4) ஒலி வடிவு என்ருல் என்ன?

(5) வரி வடிவு என்ருல் என்ன?

(6) எழுத்து எத்தனை வகைப் படும்? எவை?

(7) ஆ, உ, ஐ, எ, ஓ, ஏ, ஔ, அ, ஈ, இ, ஊ, ஒ— இவற்றை ஒழுங்கு பட எழுது.

(8) மேற் கூறிய எழுத்துக்களின் பெயர் யாது? அவற்றிற்கு அப்பெயர் அமையக் காரணம் யாது?

(9) உயிர் எழுத்தென்றால் என்ன? அது எத்தனை? எவை?

(10) மெய் யெழுத்தென்றால் என்ன? அது எத்தனை? எவை?

(1) குற்றெழுத்தென்றால் என்ன? எவை?

(2) நெட்டெழுத்தென்றால் என்ன? எவை?

(3) ஞ், ச், ங், க், த், ந், ட், ண், ன், ப், ய், ம், ர், ற், ல், ள், ழ், வ், வரிசைப்பட எழுது.

(4) ஈ, க், ஓ, ண், ன், அ, ஆ, ல், ஔ, இ, ட், ற் —இவற்றை உயிர் எழுத்து, மெய்யெழுத்து என்ற தலைப்புக்களில் பிரித்து எழுது.

(5) வேலன் அங்கே சென்றானா? அவன் அடிக்கடி ஏன் சென்றான்? இதைத் தின்றது யார்? உம்பர்களே தேவர்கள். உப்பக்கம் பார். செய்தது எவன்? தின்றது அவனா? செய்தது அவனோ?—இவற்றிலிருந்து சுட்டுக்கும், வினாவுக்கும் உதாரணங் கொடுப்பதோடு, இவற்றில் வந்த சுட்டெழுத்து, வினாவெழுத்துக்களைத் தனியே எடுத்து எழுது.

(6) சுட்டெழுத்து, வினாவெழுத்து—இவற்றை விளக்கும் சூத்திரங்களை எழுது.

(7) சுட்டெழுத்தென்றால் என்ன? எவை? ஒவ்வொன்றும் எங்கெங்குள்ள பொருளைச் சுட்டும்?

(8) வினாவெழுத்தென்றால் என்ன? எவை? ஒவ்வொன்றும் சொற்களில் எவ்வாறு வரும்?

7. வலி, மெலி, இடை.

பதினெட்டு மெய் எழுத்துக்களையும் உச்சரித்துப்பார். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாக உச்சரிக்கும். இவற்றை மூன்று பிரிவில் அடக்கலாம்.

வலி :—

'க்' என்ற எழுத்தை உச்சரித்துப்பார். அது வலிய ஓசையைக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா? இவ்வெழுத்தைப் போலவே ச், ட், த், ப், ற்' என்ற எழுத்துக்களும் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளே வல்லெழுத்துகள்.

"வலிய ஓசையைக்கொண்ட க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் வலி என்று பெயர் பெறும். வல்லெழுத்து, வல்லினம் என்றும் இதைக் கூறுவர்."

சூத்திரம் : "வல்லினம் கசட தபற வென ஆறே"

மெலி :

'ங்' என்ற எழுத்தை உச்சரித்துப்பார். அது மெலிய ஓசையைக் கொண்டிருக்கிற தல்லவா? இவ்வெழுத்தைப் போலவே 'ஞ், ண், ந், ம், ன்' என்ற எழுத்துக்களும் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளே மெல்லெழுத்துக்கள்.

"மெலிந்த ஓசையைக் கொண்ட ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் மெலி என்று

பெயர் பெறும். மெல்லெழுத்து, மெல்லினம் என்றும் இதைக் கூறுவர்.''

சூத்திரம் :—

'' மெல்லினம் ஙஞண நமன என ஆறே.''

இடை :

' ய் ' என்ற எழுத்தை உச்சரித்துப்பார். இது வலிந்து உச்சரிக்கின்றதா? இல்லை. அல்லது இது மெலிந்து உச்சரிக்கின்றதா? அதுவும் இல்லை. இரண்டிற்கும் இடையிட்டு உச்சரிக்கின்றது. இதைப்போலவே ர், ல், வ், ழ், ள் ' என்ற எழுத்துக்களும் உச்சரிக்கின்றன. இவைகளே இடை எழுத்துக்கள்.

'' வலிந்தும் மெலிந்தும் உள்ள ஒலியைக் கொள்ளாது, இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒலியை உடைய ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்ற ஆறு எழுத்துக்களும் இடை என்று பெயர் பெறும். இடையெழுத்து, இடையினம் என்றும் இதைக் கூறுவர்.''

சூத்திரம் :—

'' இடையினம் யரல வழள என ஆறே. ''

மேற் கூறியவாறு மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் வலி, மெலி, இடை என மூவகைப்படும்.

பயிற்சி

1. மெய்யெழுத்தென்றால் என்ன? எத்தனை? எவை?

2. மெய்யெழுத்து எத்தனை வகைப்படும்? எவை?

3. வல்லெழுத்து என்றால் என்ன? எவை? சூத்திரம் எழுது.

4. மெல்லெழுத்து என்றால் என்ன? எவை? சூத்திரம் எழுது.

5. இடையெழுத் தென்றால் என்ன? எவை? சூத்திரம் எழுது.

6. முருகன் ஆடுகளைப் பார்த்தான். அவன் ஓடிவந்தான். இலைகளில் ஈக்கள் மொய்க்கின்றன. பகல் பக்கம் பார்த்துப் பேசு; இரவு அதுவும் பேசாதே—இவற்றிலுள்ள உயிர் எழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் தனித்தனி பிரித்தெழுது.

7. பக்கம், சக்கரம், சிறப்பு, பச்சை, பட்டம், பத்தன், கங்கணம், பஞ்சு, பண்டம், பந்து, பன்றி, மரம், வள்ளம்;, இவற்றில் வந்த மெய்யெழுத்துக்களை இனம் பிரித்து எழுது.

8. உயிர்மெய், ஆய்தம் :—

இதுவரையிலும் முதலாளியாகிய முதல் எழுத்தைப் பற்றித் தெரிந்தோம். இனிமேல் முதாளியைச் சார்ந்தவர்களைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளுவோம். வியாபாரத்தைப் பொறுத்து முதலாளியைச் சார்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை யிருக்கும். முதல் எழுத்தைச் சார்ந்த சார்பெழுத்துக்கள் அவ்வாறன்று, அவை மொத்தம் பத்து. அவையே உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம்.

குற்றியலிகரம், ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம் என்பனவாம்.

உயிர்மெய்:

அன்பே சிவம்—இவை இரு சொற்கள். இவற்றின் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்றே எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. மேற்கூறிய உயிர் எழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் தான் இருக்கின்றன வென்று கொள்ளுவோம். அப்பொழுது இவ்விரு சொற்களையும் "அ+ன்+ப்+ஏ, ச்+இ+வ்+அ+ம்"என்று ஒன்பது எழுத்துக்களால் எழுத நேரும். அப்பொழுது எழுத்துப் பெருக்கம் அதிகமாகும். எழுதவேண்டிய கருவியும் அதிகம் வேண்டும். காலமும் நீடிக்கும். ஆகவே உயிரையும் மெய்யையும் சேர்த்து ஒரு எழுத்து உண்டாக்கினர். இக்கூட்டெழுத்தே உயிர்மெய்.

க—என்ற எழுத்தைப்பார். இது க்+அ என்ற இரு முதல் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து வந்திருக்கின்றது. இது போல பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்களின் மேலும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் தனித்தனி சேரும். அவ்வாறு தனித்தனி சேரும் பொழுது இருநூற்றுப் பதினாறு எழுத்துக்கள் உண்டாகின்றன.

"பதினெட்டு மெய்யெழுத்துகளின் மேலும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் தனித்தனி சேர உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள் மொத்தம் இரு நூற்றுப் பதினாறும்."

தமிழ் எழுத்துக்கள்

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ	ஃ
க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ	க்
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ	ங்
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ	ச்
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ	ஞ்
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ	ட்
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ	ண்
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ	த்
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ	ந்
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ	ப்
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ	ம்
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ	ய்
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ	ர்
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ	ல்
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ	வ்
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ	ழ்
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ	ள்
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ	ற்
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ	ன்

ஆய்தம்:—

எஃகு—இச்சொல்லில் மத்தியில் இருக்கும் எழுத்தைக் கவனி. இது சமைத்தற் கருவியாகிய அடுப்புக் கட்டி போன்று இருக்கின்றது. இது போரில் உபயோகப்படும் கேடயத்தில் உள்ள மூன்று ஆணிகள் போன்றும் காணப்படுகின்றது. இது இவ்விருவகை ஆய்தங்களைப் போன்று இருப்பதால் இது ஆய்த வெழுத்து என்று பெயர் பெற்றது.

இச்சொல்லின் முதலில் 'எ' என்ற எழுத்து இருக்கின்றது. இது குற்றெழுத்தாகும். இறுதியில் 'கு' (க்+உ) இருக்கின்றது. இது வல்லெழுத்தாகும் இவ்வாறு இந்த ஆய்த வெழுத்து குற்றெழுத்திற்கும் வல்லெழுத்திற்கும் இடையிலேயே எப்பொழுதும் வரும். இது உயிர் எழுத்தையும், மெய்யெழுத்தையும் சார்ந்து வந்தாலும் உயிருமாகாமல், மெய்யுமாகாமல் தனி நிலையாகவே வரும். இதற்குத் தனி நிலை என்ற பெயரும் உண்டு.

"மூன்று புள்ளி வடிவால் ஆகிய எழுத்தே ஆய்தவெழுத்தாம். இது தனித்து வழங்காது. இது குற்றெழுத்திற்கும் வல்லெழுத்திற்கும் இடையில் தான் வரும்."

பயிற்சி

1. உயிர்மெய் எழுத்தென்றால் என்ன? எத்தனை? எவ்வாறு?

2. ஆய்தவெழுத் தென்றால் என்ன ? அதன் பெயர்க் காரணம் யாது? அது எவ்வாறு வரும்?

3. எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்; கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே, பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம். எஃகுடம்பினர் எய்துவர் புகழ்—இவற்றில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கீழ் வரும் கட்டத்தில் எடுத்து எழுது.

உயிர்		மெய்			உயிர் மெய்	ஆய்தம்
குறில்	நெடில்	வலி	மெலி	இடை		

9. ர, ற; ல, ழ, ள; ந, ன, ண—இவற்றின் ஒலி, பொருள் வேறுபாடு.

ஒவ்வொரு எழுத்தின் ஒலியையும் நன்கு தெரிதல் வேண்டும். தெரியா விட்டால் சில எழுத்துக்களைப் பிழைபட உச்சரிப்போம். உச்சரிக்கிற படியே எழுதுவோம். அப்பொழுது சொல்ல விரும்பும் பொருள் மாறுபட்டு விடும்.

நமது கழுத்தில் சோற்றுக் குழாயும், காற்றுக் குழாயும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் காற்றுக் குழாய்

மார்பில் உள்ள காற்றுப் பையோடு சேர்கின்றது. காற்று பையிலிருந்து வெளிப்படுகின்றது. அப்போது அது சொல்லுக்கு உறுப்பாகாமல் வெளிப்படலாம். அப்பொழுது அது ஓசை என்று பெயர் பெறும். சொல்லுக்கு உறுப்பாகவும் வெளிப்படும். அப்பொழுது அது ஒலி என்று பெயர் பெறும்.

நமது முயற்சியால் உடலின் உள்ளே இருக்கின்ற காற்றை எழுப்புகின்றோம். அவ்வாறு எழுகின்ற காற்று ஒலியாக மாறுபடுகின்றது. அவ்வொலி மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு என்ற நான்கில் ஒன்றில் பொருந்துகின்றது. பின் அது உதடு, நாக்கு, பல், மேல்வாய் இவற்றின் முயற்சி வேறுபாட்டால் பல வகைப்பட்ட எழுத்துக்களாய்ப் பிறக்கிறது.

ஒலி வேறுபாடு :

ர, ற — இவை யிரண்டும் ஒலியில் வேறுபட்டனவே.

ர — என்ற எழுத்து இடையினத்தைச் சார்ந்ததாகும். அண்ணத்தை நுனிநா தடவுதலால் இவ்வெழுத்துப் பிறக்கின்றது.

ற — என்ற எழுத்து வல்லினத்தைச் சார்ந்ததாகும். அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்த இவ்வெழுத்துப் பிறக்கின்றது.

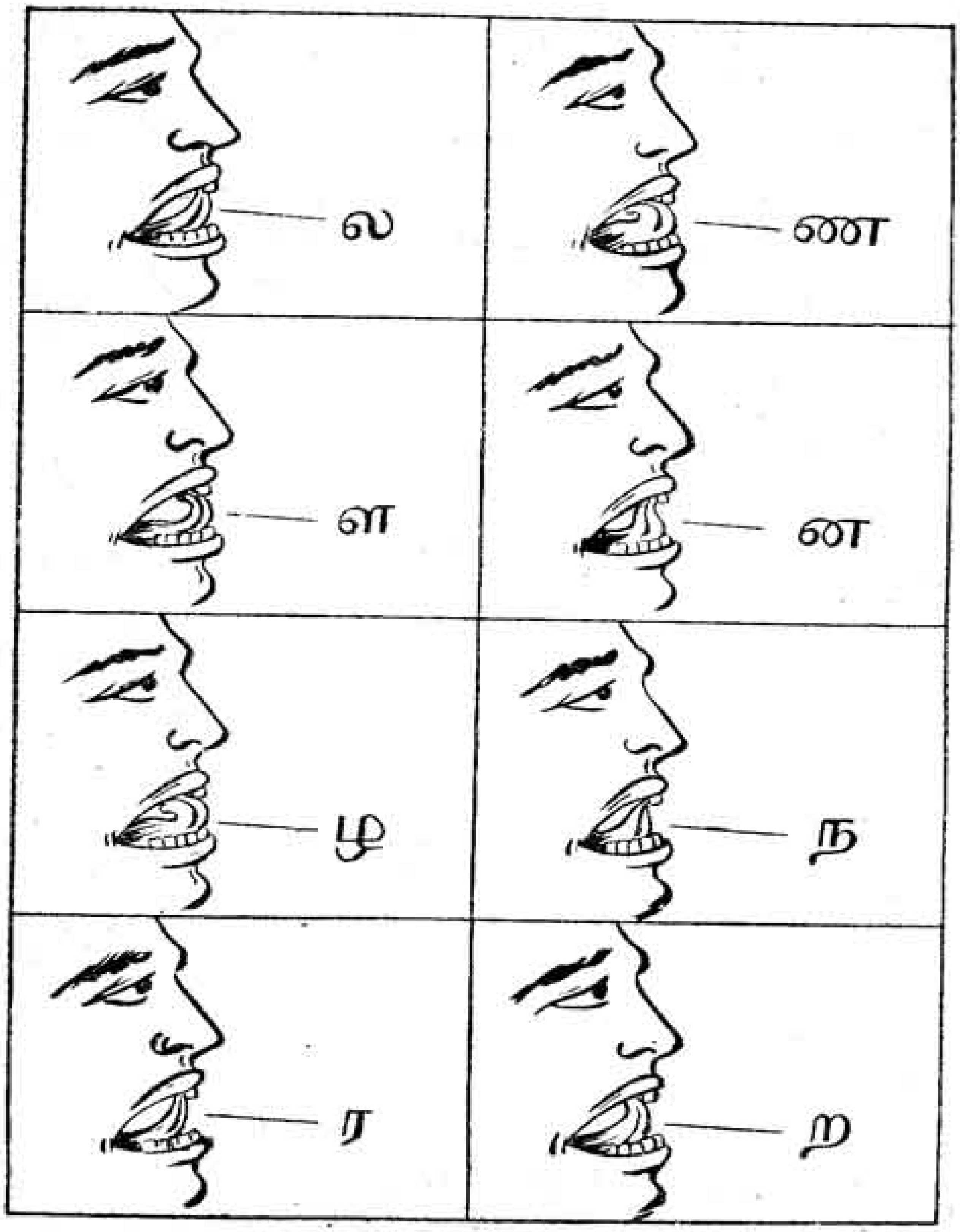

படத்தில் காட்டியபடி உச்சரித்து ஒவ்வொரு எழுத்தையும் சரியாக உச்சரிக்கப் பழகிக் கொள்ளுங்கள்

ர, ற—பொருள் வேறுபாடு

அரம் - ஓர் ஆயுதம்.	அறம் - தர்மம்.
அரை - பாதி.	அறை - இடம்.
இரத்தல் - பிச்சை எடுத்தல்.	இறத்தல் - சாதல்.
இரை - ஆகாரம்.	இறை - அரசன்.
உரை - சொல்.	உறை - பை.
கரி - யானை.	கறி - காய்கறி.
துரை - தலைவன்.	துறை - நீர்த்துறை.
பொரி - நெற்பொரிபோன்றன.	பொறி - இயந்திரம்.

ல, ழ, ள—ஒலி வேறுபாடு:—

ல, ழ, ள என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் இடையின எழுத்துக்களே. என்றாலும் ஒலியில் வேறுபாடு உண்டு.

ல—அண்பல் முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற, 'லகரம்' பிறக்கின்றது.

ழ—அண்ணத்தை நுனி நாத் தடவ, 'ழகரம்' பிறக்கின்றது.

ள—அண்ணத்தை நாவிளிம்பு வீங்கி வருட 'ளகரம்' பிறக்கின்றது.

(இவ்வெழுத்துக்களை மாறுபாடு இல்லாதே ஒலிக்கின்றனர்.)

ல, ழ, ள—பொருள் வேறுபாடு:—

இலை - தழை. இழை - பஞ்சுநூல். இளை - வேலி.
உலவு - உலாத்து. உழவு - வேளாண்மை.
உளவு - வேவு.
கலி - வறுமை. கழி - உப்பங்கழி. களி - மகிழ்ச்சி.

உலை - கொல்லன் உலை. உழை - பக்கம். உளை - பிடரிமயிர்.

ந, ன, ண—ஒலிவேறுபாடு:—

ந, ன, ண என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் மெல்லெழுத்துக்களே. என்றாலும் ஒலியில் வேறுபாடு உண்டு.

ந—அண்பல் அடியை நா நுனி ஒற்ற 'நகரம்' பிறக்கின்றது.

ண—நுனி அண்ணத்தை நுனிநா பொருந்த 'ணகரம்' பிறக்கின்றது.

ன—அண்ணத்தை நுனிநா மிகப் பொருந்தினால் 'னகரம்' பிறக்கின்றது.

(இவ்வெழுத்துக்களையும் மாறுபாடு இல்லாதே ஒலிக்கின்றனர்.

ந, ண, ன,—பொருள் வேறுபாடு :-

தந்தம்-யானைக் கொம்பு——

—— ஆணை-கட்டளை. ஆனை - யானை.

—— உண்-சாப்பிடு. உன்-நினை.

—— தண்மை-குளிர்ச்சி. தன்மை-குணம்.

தந்திரி-படைத் தலைவன்——

பயிற்சி

1, எழுத்துக்களின் ஒலியை நன்கு தெரிதல் வேண்டும்— ஏன்? உதாரணத்துடன் விளக்கு.

2, ர, ற —என்ற இரு எழுத்துக்களும் எவ்வாறு பிறக்கும்?

3. ல, ழ, ள, - என்ற எழுத்துக்களின் பிறப்பிடம் யாது?

4. ந, ண, ன - என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் எவ்வாறு பிறக்கும்?

5. எவ்வெவ் வெழுத்திற்குப் பதில் எவ்வெவ் வெழுத்தை எழுதுவர்? உதாரணங் கொடு.

II. சொல்

1. சொல்லாவது யாது?

கை-என்பது ஓர் உயிர் மெய் எழுத்து. ஆனால் அது ஒருவனின் அங்கமாகிய ஒரு பொருளைக் குறிக்கின்றது. இதுபோலவே தீ, பூ பை, முதலிய உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளைக் குறிக்கின்றன. இவ்வாறு எழுத்துக்கள் தனித்து நின்று பொருள் தருவதும் உண்டு, அப் பொழுது அவை சொல் எனப்படும்.

ஆடு, படம், நாற்காலி-இவைகள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பல எழுத்துக்களைக் கொண்டிருக் கின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளை உணர்த்துகின்றது. இவ்வாறு பல எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வந்து பொருள் தருவதும் சொல்லெனப் படும். "எழுத்துத் தனித்தாயினும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுத் தொடர்ந்தாயினும் வந்து ஒரு பொரு ளைத் தருமாயின் அது சொல்லாம்"

2. சொல்லின் வகை 4.

பெயர்ச் சொல்:-

பூ, சோலை, கடை, முருகன்—இவை சொற்கள். இவை பொருட்களின் பெயர்களாக வழங்கப்படு கின்றன. இவ்வாறு வருவது பெயர்ச் சொல். "ஒரு பொருளின் பெயரைக் குறிக்குஞ் சொல்லே பெயர்ச் சொல்லாம்."

வினைச்சொல்:-

முருகன் ஓடினான்.
நான் படிக்கிறேன்.
கப்பல் செல்லும்.

இவற்றில் ஓடினான், படிக்கிறேன், செல்லும் என்ற சொற்கள் முருகன் முதலிய பொருட்களின் தொழிலைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே இவை **வினைச் சொற்கள்.**

"ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுஞ் சொல்லே வினைச் சொல்லாம்."

இடைச்சொல்:-

முருகனும் வேலனும் சென்றார்கள்—இதில் முருகன், வேலன் என்ற பெயர்ச் சொற்களில் 'உம்' வந்தது.

நடந்தனனே—இந்த வினைச் சொல்லில் 'ஏ' வந்தது. 'உம், ஏ' போன்ற சொற்கள் தனித்து வாரா. பெயர்ச் சொற்களையும், வினைச் சொற்களையும் அவை அடுத்தே வரும். இச் சொற்களே **இடைச்சொல்.**

"தனித்து வழங்குதலன்றி, பெயர் வினைகளை அடுத்து வரும் சொல்லே இடைச் சொல்லாம்.

உரிச்சொல்:-

சால நன்று. நனி பேதை. உறு புகழ்.

இவற்றுள் சால, நனி, உறு என்ற சொற்கள் தனித்து வழங்கவில்லை. பெயர், வினைகளை அடுத்து வந்தன. அவற்றின் பண்பையும் உணர்த்தின. இவைகள் உரிச் சொற்கள்.

"பாவுக்குரிய சொல்லே உரிச் சொல்லாகும். இது தனித்து வழங்குதல் இல்லை. பெயர் வினைகளையடுத்தே இது வரும். அவற்றின் பண்பையும் உணர்த்தி நிற்கும்."

பயிற்சி

1- சொல் என்றால் என்ன?

2. ஈ, ஐ, அங், ங்கு, அங்கு, ரம், மரம், ஊ, கிளை, கல், முக்காலி இவற்றிலுள்ள சொற்களை எடுத்து எழுது.

3. குங்அ, டம்ம, பம்ட. ன்லவே, ண்க—இவற்றில் எழுத்துக்கள் மாறியிருக்கின்றன. சரியாக சொற்கள் அமையும் வண்ணம் இவற்றை எழுது.

4. சொல் எத்தனை வகைப் படும்? எவை?

5. பெயர்ச் சொல் என்றால் என்ன? உதாரணங் கொடு.

6. வினைச் சொல்லை உதாரணத்துடன் விளக்கு.

7. இடைச் சொல்லை உதாரணங் காட்டி விளக்கி எழுது.

8. உரிச் சொல் என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு வரும்?

9. மரம் துரையால் நடப்பட்டது. அது வளர்ந்தது. கிளைகள் பல அது கொண்டிருந்தது. கிளியும் பறவையும் அங்கு கடிது பறந்து வந்தன. பூக்களில் உள்ள தேனை நன்றாக உண்டன—இச் சொற்களை கீழ் வரும் கட்டத்தில் அடை.

பெயர்ச் சொல்	வினைச் சொல்	இடைச் சொல்	உரிச் சொல்

அறுவகைப் பெயர்:—

பொருட்பெயர்:—

மரம், மலர், படம், செடி—இவை பொருள் களைக் குறிக்கும் சொற்கள். இவைகளே பொருட் பெயர்.

“ஏதேனும் ஒரு பொருளின் பெயரே பொருட் பெயராம்”

இடப்பெயர்:—

மதுரை, திண்டுக்கல், வடக்கன்குளம்—இவை கள் பெயர்ச் சொற்கள். ஆனல் இவை இடத்தைக் குறிக்கின்றன. ஆகவே இவை இடப்பெயர்.

“ஏதேனும் ஓர் இடத்தின் பெயரே இடப் பெயராம்.”

காலப்பெயர்:—

கார்த்திகை, திங்கள், மாலை—இவை பெயர்ச் சொற்களென்றாலும், காலத்தைக் குறிப்பதால் காலப் பெயர்.

“ஏதேனும் ஒரு காலத்தின் பெயரே காலப் பெயராம்.”

சினைப்பெயர்:—

கண், கை, கிளை, வேர்—இவை பெயர்ச்சொற் கள். இவை உறுப்பைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே இவை சினைப்பெயர்.

"ஏதேனும் ஓர் உறுப்பின் பெயரே சினைப் பெயராம்."

குணப்பெயர்:—

நன்மை, தீமை, வெண்மை—இவை பெயர்ச் சொற்களே. இவை குணத்தைக் காட்டுவதால் **குணப்பெயர்.**

"ஏதேனும் ஓர் குணத்தின் பெயரே குணப் பெயராம்."

தொழிற்பெயர்:—

படித்தல், நடக்கை, கல்வி—இவைகளும் பெயர்ச் சொற்களே. இவை தொழிலைக் காட்டுவதால் தொழிற்பெயர்.

"ஏதேனும் ஒரு தொழிலைக் குறிப்பதே தொழிற் பெயராம்."

"பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப் பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்று பெயர் அறுவகைப்படும்."

பயிற்சி

1. பெயர்ச் சொல் என்றால் என்ன?
2. பெயர் எத்தனை வகைப் படும்? எவை?
3. பொருட் பெயரென்றால் என்ன?
4. இடப் பெயர் என்றால் என்ன?
5. காலப் பெயர் என்றால் என்ன?

6. சினைப் பெயர் என்றால் என்ன?

7. குணப் பெயர் என்றால் என்ன?

8. தொழிற் பெயர் என்றால் என்ன?

9. வேலன் செந்தூரில் பிறந்தான். அவன் வளர வளர அவனது கைகளும், கால்களும் வளர்ந்தன. மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளில் பள்ளி சென்றான். பயின்றான். கரையிலாக் கல்வியும் கைவரப் பெற்றான். பொறாமை நீக்கினான். புகழ் கொண்டான்—இவற்றிலுள்ள அறுவகைப் பெயர்களை அடுத்திருக்கும் கட்டத்தில் அடை.

பொருள்	இடம்	காலம்	சினை	குணம்	தொழில்

4. மூவிடம்—தன்மை:—

நான் காலையில் எழுந்தேன்.

நாங்கள் காலையில் எழுந்து கடவுளைத் தொழுதோம்

இவற்றிலுள்ள நான், நாங்கள் என்ற சொற்கள் பேசுவோன் தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்தோரையும் குறிக்க வழங்கும் சொற்களாம். இவ்வாறு சொல்லுவதே **தன்மை** இடமாகும். 'நான்' என்பது தன்மை ஒருமை, 'நாங்கள்' என்பது தன்மைப் பன்மை.

"பேசுவேன் தன்னை உணர்த்துவதே தன்மையாம். அதாவது பேசுகிறவனே தன்மையாம். இதில் ஒருமை, பன்மை என்ற வேறுபாடு உண்டு. நான், யான் என்பவைகள் தன்மை ஒருமைச் சொற்களாம். நாம், யாம், நாங்கள், யாங்கள் என்பவைகள் தன்மைப் பன்மைச் சொற்களாம்."

முன்னிலை:—

நீ பாடினாய்.

நீங்கள் ஆடினீர்கள்.

இவற்றிலுள்ள நீ, நீங்கள் என்ற சொற்கள் கேட்போனையும், அவனைச் சார்ந்தோர்களையும் குறிக்க வழங்கும் சொற்களாம். இவ்வாறு வருவதே முன்னிலை இடமாகும்.

'நீ' என்பது ஒருமை. 'நீங்கள்' என்பது முன்னிலைப் பன்மை.

"முன் நிற்பவனைக் குறிப்பதே முன்னிலையாம். அதாவது கேட்பவனே முன்னிலையாம். இதிலும் ஒருமை, பன்மை என்ற வேறுபாடு உண்டு. நீ என்பது முன்னிலை ஒருமைச் சொல்லாம். நீர், நீயிர், நீவிர், நீங்கள் என்பன முன்னிலைப் பன்மைச் சொற்களாம்."

படர்க்கை:

பசு பால் கொடுக்கிறது.

பசுக்கள் படுத்திருக்கின்றன.

இவற்றிலுள்ள 'பசு, பசுக்கள்' என்ற சொற்கள் தன்மையாலும், முன்னிலையாலும் பேசப்படுஞ் சொற்களாம். இவ்வாறு இவர்களது பேச்சுப் படாத்து சென்று, மூன்றுவது பொருளைக் குறிப்பதே படர்க்கையாம். 'பசு' என்பது படர்க்கை ஒருமை. 'பசுக்கள்' என்பது படர்க்கைப் பன்மை.

"தன்மையையும், முன்னிலையையும் உணர்த்தாது மூன்றுவதொரு பொருளை உணர்த்துவதே படர்க்கையாம். இதிலும் ஒருமை, பன்மை என்ற வேறுபாடு உண்டு. அவன், அவள், அது என்பன படர்க்கை ஒருமைச் சொற்களாம். அவர்கள், அவைகள் என்பன படர்க்கைப் பன்மைச் சொற்களாம்."

"தன்மையிடம், முன்னிலையிடம், படர்க்கையிடம் என்று இடம் மூன்று வகைப்படும். இவையே மூவிடம் என வழங்கப்பெறும்."

8. மூவிடம்—பெயர், வினைகள்

நான் பேசினேன்—இதில் 'நான்' என்பது பெயர்ச் சொல். 'பேசினேன்' என்பது வினைச்சொல், நான் என்ற பெயர்ச்சொல் 'நான் பேசினேன்' என்ற முற்றுச் சொற்றொடரில் எழுவாயாக வந்திருக்கிறது. அதுபோல 'பேசினேன்' என்ற வினைச் சொல் அதன் பயனிலையாக வந்திருக்கிறது. இவை போல எழுவாயும் பயனிலையும் ஒத்து ஒரு வாக்கியத்தில் வரவேண்டும்

மூவிடப்பெயர்கள் :

தன்மைப் பெயர்கள்—	நான், யான்—ஒருமை. நாம், யாம், நாங்கள், யாங்கள்—பன்மை.
முன்னிலைப் பெயர்கள்	நீ—ஒருமை நீர், நீயிர், நீவிர், நீங்கள் பன்மை.
படர்க்கைப் பெயர்கள்	அவன், அரசன்—உயர் திணை ஆண்பால். அவள், அரசி — உயர் திணை, பெண்பால் அவர்கள், அரசர்கள்— அரசியர்கள்-உயர்திணை, பலர்பால். அது, மாடு—அஃறிணை, ஒன்றன்பால். அவை, மாடுகள்—அஃறிணை, பலவின்பால்.

[illegible] வினைகள்.

இடம்.	எண்	இறந்த காலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
தன்மை	ஒருமை	நடந்தேன்.	நடக்கின்றேன்.	நடப்பேன்.
	பன்மை	நடந்தேம்.	நடக்கின்றேம்.	நடப்பேம்.
முன்னிலை	ஒருமை	நடந்தாய்.	நடக்கின்றாய்.	நடப்பாய்.
	பன்மை	நடந்தீர்.	நடக்கின்றீர்.	நடப்பீர்.
படர்க்கை	ஆண்பால்.	நடந்தான்.	நடக்கின்றான்.	நடப்பான்.
	பெண்பால்.	நடந்தாள்.	நடக்கின்றாள்.	நடப்பாள்.
	பலர்பால்.	நடந்தார்.	நடக்கின்றார்.	நடப்பார்.
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது.	நடக்கின்றது.	நடப்பது.
	பலவின்பால்	நடந்தன.	நடக்கின்றன.	நடப்பன.

தன்மை ஒருமைவினைகள் : "அல், அன், என், ஏன்" என்ற விகுதிகளைக் கொண்ட வினைச்சொற்களே தன்மை ஒருமை வினைகளாம். (உ-ம்) நடப்பல், நடப்பன், நடந்தனென், நடந்தேன்.

தன்மைப்பன்மைவினைகள்: "அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றும்," என்ற விகுதிகளைக் கொண்ட வினைச்சொற்களே தன்மைப் பன்மை வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், உண்கும், உண்டும், செல்லுதும், சேறும்.

முன்னிலை ஒருமை வினைகள்: "ஐ, ஆய், இ" என்ற விகுதிகளைக் கொண்ட வினைச்சொற்களே முன்னிலை ஒருமை வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) நடந்தனை, நடந்தாய், சேறி, (செல்வாய்).

முன்னிலைப் பன்மை வினைகள்:— "மின், இர், ஈர்" என்ற விகுதிகளையுடைய வினைச் சொற்களே முன்னிலைப் பன்மை வினைகளாம். (உ-ம்) நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர்.

படர்க்கை ஆண்பால் வினைகள்:— 'அன், ஆன்' என்ற விகுதிகளுடைய வினைச் சொற்களே படர்க்கை ஆண்பால் வினைகளாம். (உ-ம்) நடந்தனன், நடந்தான்.

படர்க்கைப் பெண்பால் வினைகள்:— 'அள், ஆள்' என்ற விகுதிகளுடைய வினைச் சொற்களே படர்க்கைப் பெண்பால் வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) நடந்தனள், நடந்தாள்.

படர்க்கைப் பலர்பால் வினைகள்:— 'அர், ஆர், ப, மார்' என்னும் விகுதிகளுடைய வினைச் சொற்களே படர்க்கைப் பலர்பால் வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார்.

படர்க்கை ஒன்றன்பால் வினைகள்:— 'கு, டு, து, று' என்னும் விகுதிகளுடைய வினைச் சொற்களே படர்க்கை ஒன்றன்பால் வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) மருங்கு, உண்டு, நடந்தது, சேறு.

படர்க்கைப் பலவின்பால் வினைகள்:— 'அ, ஆ' என்னும் விகுதிகளுடைய வினைச் சொற்களே படர்க்கைப் பலவின்பால் வினைச் சொற்களாம். (உ-ம்) நடந்தன, நடவா.

பயிற்சி

1. மூவிடப் பெயர்கள் யாவை? உதாரணங் கொடு.
2. தன்மைப் பெயர்கள் யாவை?
3. முன்னிலைப் பெயர்கள் யாவை?
4. படர்க்கைப் பெயர்கள் யாவை?
5. நான், அரசன், யான், அவன், நாம், அவர்கள், யாம், அரசர்கள், நாங்கள், அவள், யாங்கள், அரசி, நீ, அவர்கள், நீர், அரசியர்கள், நீயிர், அவர்கள், நீவிர், அது, நீங்கள், அவை, மரங்கள் — இவற்றிலிருந்து தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றிலும் ஒருமை குறிக்கும் சொற்களையும், பன்மை குறிக்கும் சொற்களையும் தனித்தனி எடுத்து எழுது.
6. மூவிட வினைகளை உதாரணத்தால் விளக்கு.

7. எவ்வெவ் விகுதிகள் தன்மை வினையில் ஒருமை, பன்மை காட்டும்?

8. எவ்வெவ் விகுதிகள் முன்னிலையில் ஒருமை பன்மை காட்டும்?

9. படர்க்கை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் காட்டும் விகுதிகள் யாவை?

10. படர்க்கையில் ஒன்றன் பாலும், பலவின் பாலும் காட்டும் விகுதிகள் யாவை?

III. சொற்றொடர்

1. சொற்றொடராவது யாது?

வேலன், உண்டான், வெண்ணெய்—இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு சொல்.

வேலன் வெண்ணெய் – இதில் வேலன் என்ற சொல்லை வெண்ணெய் என்ற சொல் தொடர்ந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு வருவது சொற்றொடராம்.

வேலன் வெண்ணெய் உண்டான் – இச் சொற்றொடர் ஒரு முற்றிய பொருளைக் கொடுத்தது. இவ்வாறு வருவது முற்றுச் சொற்றொடராம். அதுவே வாக்கியமாகும்.

“சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று ஒரு முற்றிய கருத்தைக் கொடுப்பது முற்றுச் சொற்றொடர் என்று பெயர் பெறும். அதுவே வாக்கியம் எனவும் படும்”.

1. எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்.

நாய் ஓடியது – இவ்வாக்கியத்தில் இரு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 'நாய்' என்பது பெயர்ச் சொல். 'ஓடியது' என்பது வினைச்சொல். ஒரு வாக்கியத்தில் பெரும்பாலும் வினைச்சொல்லே பயனிலையாக வரும். அப் பயனிலையோடு 'யார்' அல்லது 'ஏது' என்ற சொற்களில் ஒன்றைச் சேர்த்துக் கேள்வி கேட்கவேண்டும். 'எது ஓடியது?' என்று கேட்டால், அக் கேள்விக்கு 'நாய்' என்று விடை வருகிறது. 'நாய்' என்பதே எழுவாயாம். வினைச்சொல்லே பெரும்பாலும் பயனிலையாய் வரும்.

"பயனிலையோடு எது அல்லது யார் என்ற சொற்களில் பொருத்தமானதைக் கொண்டு கேள்வி கேட்டால் அதற்கு வரும் விடையே எழுவாய் ஆகும்".

குறிப்பு: எழுவாய் இல்லாத வாக்கியமே கிடையாது.

பயனிலை

கண்ணன் கண்டான் – இவ் வாக்கியத்திலும் இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. கண்ணன் என்பது பெயர்ச்சொல். அவன் செய்யும் தொழிலோ காணல். ஆகவே 'கண்டான்' என்பது பயனிலை. "எழுவாயின் தொழிலைக் காட்டுஞ் சொல்லே பயனிலையாம்"

குறிப்பு: பயனிலை இல்லையென்றால் அது வாக்கியம் ஆகாது. சில சமயங்களில் எழுவாய் மறைந்து

வருவதுண்டு. அதுபோல பயனிலை வராது. ஆகவே பயனிலையே ஒரு வாக்கியத்தின் முக்கிய உறுப்பாம்.

செயப்படுபொருள்:—

நான் சென்றேன் – இவ் வாக்கியத்தில் பயனிலை 'சென்றேன்' என்பதாகும். அதனுடன் 'எதை' என்று கேள். அதற்குப் பதில் இல்லை.

அவன் சோற்றைத் தின்றான் – இவ் வாக்கியத்தில் 'தின்றான்' என்பது பயனிலையாகும். அதனுடன் எதை என்று கேள்வி கேள். 'எதைத் தின்றான்?' அதற்குப் பதில் வருகிறதா? ஆம். 'சோற்றை' என்பதே பதில் ஆகும். அதுவே செயப்படு பொருளாம். சோற்றைத் தின்றதே கருத்தாவால் செய்யப் பட்டதாம்.

"பயனிலையோடு, எதை அல்லது யாரை என்றவைகளில் பொருத்தமான தொன்றை சேர்த்துக் கேள்வி கேட்க வேண்டும். வரும் விடையே செயப்படு பொருளாகும்".

"எழுவாயும் பயனிலையும் ஒரு வாக்கியத்தின் முக்கிய உறுப்புக்களாம். அவைகள் இல்லாது வாக்கியம் அமைவது இல்லை. அவற்றுள்ளும் பயனிலையே மிக முக்கியமாம். ஏனென்றால் சில சமயங்களில் எழுவாய் மறைந்து வருதல் உண்டு. சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருள் இருக்கும். எல்லா வாக்கியங்களிலும் செயப்படுபொருள் இருக்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை".

8. நிறுத்தக் குறிகள் ,—

ஆசிரியர் வந்தார். ஒரு சோலையில் மா, பலா, தென்னை, தேங்கு முதலிய மரங்கள் இருக்கின்றன. ஔவையார் “ சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை ” என்று கூறுகின்றார்.

மேற் கூறிய வாக்கியங்களில் , ; . “ ” என்ற அடையாளங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளே நிறுத்தக் குறிகளாம். மா, பலா, தென்னை என்று அடையாளம் வைத்து எழுத வில்லையானால் மாபலாதென்னை என்று எழுதவும், படிக்கவும் கூடும். அப்பொழுது அவற்றின் பொருள் தெரியாதுபோகும்.

“ வாக்கியத்தின் கருத்தைத் தெளிவாக அறிய வைக்கும் குறிகளே நிறுத்தக் குறிகளாம்”.

, இது கால்புள்ளி யாகும். இவ்விடத்து ஒரு மாத்திரை நிறுத்த வேண்டும்.

; இது அரைப்புள்ளியாகும். இவ்விடத்து இருமாத்திரைகள் நிறுத்த வேண்டும்.

: இது முக்கால் புள்ளியாகும். இவ்விடத்து மூன்று மாத்திரைகள் நிறுத்த வேண்டும்.

. இது முற்றுப் புள்ளியாகும். இவ்விடத்து நான்கு மாத்திரைகள் நிறுத்த வேண்டும்.

! இது ஆச்சரியக் குறியாகும்.

? இது கேள்விக் குறியாகும்.

“ ” இது மேற்கோள் குறியாகும்.

காற் புள்ளி :—

ஒரு கடையில் பழம், வெற்றிலை, பாக்கு வாங்கினேன்.-இவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்கள் வரும் பொழுது ஒவ்வொன்றின் இடையிலும் காற்புள்ளி இட வேண்டும்.

படித்தவனும் படியாதவனும், ஏழையும் பணக்காரனும் அங்கு வந்தார்கள். இவ்வாறு சொற்கள் இரண்டு இரண்டாய் அடுக்கி வரும் பொழுதும் காற்புள்ளி யிட வேண்டும்.

அரசனே, கேட்பாயாக - அழைக்கப்படும் பெயர்ச் சொல்லை யடுத்தும் காற்புள்ளி இட வேண்டும்.

" ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்கள்வரும் பொழுது, கடைசியில் வரும் பெயர்ச் சொல் தவிர மற்றையவற்றின் ஒவ்வொன்றின் பின்னும், இரண்டிரண்டாய் அடுக்கிவரும் சொற்களின் பின்னும், அழைக்கப்படும் பெயர்ச் சொல்லை யடுத்தும் காற்புள்ளி இட வேண்டும்.

அரைப் புள்ளி :—

நான் கடைக்குப் போனேன் ; தேங்காய் வாங்கினேன் ; அதைத்தின்றேன். இவ்வாறு தொடர் நிலை வாக்கியங்களின் முடிவில் அரைப் புள்ளி இட வேண்டும்.

"தொடர் வாக்கியத்தில் ஒரே எழுவாய்க்குப் பல பயனிலைகள் வரு மிடத்தில் அரைப்புள்ளி இட வேண்டும்."

முக்காற் புள்ளி :—

எட்டுத் தொகை நூற்கள் பின் வருவன: பத்துப் பாட்டென்பது பத்து நூற்களாம். அவை யாவன :.....இவ்வாறு பின் வருவன, அவையாவன என்ற சொற்களின் பின் முக்காற் புள்ளி இட வேண்டும்.

"பின் வருவன அவையாவன போன்ற தொடர் களுக்குப் பின் முக்காற் புள்ளி இட வேண்டும்."

முற்றுப் புள்ளி :—

நான் சாப்பிட்டேன். நான் அவனைக் கண் டேன். இவ்வாறு வரும் வாக்கியங்களின் இறுதி யில் முற்றுப் புள்ளி இட வேண்டும்.

"வாக்கிய முடிவில் முற்றுப் புள்ளி இட வேண்டும்,"

ஆச்சரியக் குறி :—

ஓட்டைக் குடத்தில் நீர் நிற்கின்றதே! அக் தோ! பாரிபட்டனை! இவ்வாறு ஆச்சரியம், இரந் கம்; துன்பம் தருஞ்சொற்களின் பின் ஆச்சரியக்குறி இட வேண்டும்.

வியப்பு, மகிழ்ச்சி, அச்சம், துன்பம், கோபம், இரக்கம் முதலிய உணர்ச்சிகளைக் காட்டும் சொற்களின் பின் ஆச்சரியக்குறி இட வேண்டும்.

கேள்விக் குறி :—

அவன் எங்கே போனான் ? செய்தது யார் ? இவற்றில் 'எங்கே' யார்' என்ற சொற்கள் நின்று கேள்விப் பொருளை உணர்த்தின. ஆகவே கேள்விக்குறி வைக்கப்பட்டது.

"வினாப் பொருளை உணர்த்தும் வாக்கியங்களின் முடிவில் கேள்விக்குறி இடவேண்டும்."

மேற்கோள் குறி:

நான் வேலனிடம் "நீ நெல்லை வருகிறாயா?" எனக் கேட்டேன்—இவ்வாறு வரும் நேர் கூற்றில் மேற்கோள் குறி இட வேண்டும்.

"செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்" என்று அதிவீரராமர் கூறுகிறார். இவ்வாறு பிறர் கூற்றைச் சொல்லுமிடத்தும் மேற்கோள் குறி இட வேண்டும்.

"முருங்கை பருத்தால் தூண் ஆகாது" இவ்வாறு பழமொழியைக் கூறுமிடத்தும் மேற்கோள் குறி இடவேண்டும்.

"நேர் கூற்றும், பிறர் கூற்றும், பழமொழியும் மேற்கோள் குறி பெறும்."

பயிற்சி

1. மாடுகள் கண்கள். மாடுகளின் கண்களில். மாடுகளின் கண்களில் கரு விழி இருக்கின்றது. நான் சாப்பிட்ட. நான் சென்றேன். படித்தாய்.—இவற்றைச் சொற்றொடர் ஆகாதது, எச்சச்சொற்றொடர், முற்றுச்சொற்றொடர் என்ற தலைப்புக்களில் பிரித்து எழுது.

2. நாய் சென்றது. நான் அவனைக் கண்டேன். நீலன் ஓடினான். காலன் வந்தான். மூலன் அவனை நீக்கினான். கொற்றன் கோவிலைக் கட்டினான். சாத்தன் சாற்றைக் குடித்தான்—இவ்வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள்களைத் தனித்தனி எடுத்து எழுது.

3. ஏற்ற குறிகளை அமைத்து எழுது:—

முருகன் வேலன் கண்ணன் யாவரும் சென்றனர் அங்கு மணியனைக் கண்டனர் கண்டவுடன் வட்டஞ் சுற்றி வழியேபோ என்பதே பழமொழியாகும் என்று ஒருவருக்கொருவர் கூறினர் நீ எப்பொழுது திருந்துவாய் என்று வினவினர் இனி ஓடாதே வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்தாதே அடங்கி நட நல் வாழ்வு அடைவாய் என்று கூறிச் சென்றனர்—

ஐம்பெரும் பூதங்களாவன நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம்